

SOFYAN

SABÂ (ilâhî)

Aş - kin - al - di al - di -
ben - den - be - ni - ba - na -
se - ni ge - rek se - ni
se - ni Ben - ya na -
rim - Al - lah - dü - nü - gü -
nü - ba - na - se - ni
ge - rek se - ni se - ni

Aşkın şarâbından içem Mecnûn olup dağa düşem
Sensin dün ü gün endişem bana seni gerek seni

Aşkın aldı benden beni bana seni gerek seni
Ben yanarım dünü günü bana seni gerek seni

Ne varlığa sevinirim ne yokluğa yerlinirim
Aşkın ile avunurum bana seni gerek seni

Aşkın âşıklar öldürür aşk denizine daldırır
Tecellî ile doldurur bana seni gerek seni

Sûflere sohbet gerek ahklere ahret gerek
Mecnunlara Leylî gerek bana seni gerek seni

Eğer beni öldüreler külüm göğe savuralar
Toprağım anda çağıra bana seni gerek seni

YÜNUS'durur benim adım gün geldikçe artar odum
İki cihanda maksûdum bana seni gerek seni (1)